

בס"ד

אמרי שפר "תקיה"
מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ע. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com, 058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

החיבור הראשון הופיע במסגרת

'מפעל ליקוטי שמואל'

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו"

בשעה טובה ומוצלחת, בסייעתא דשמיא, רואה אור ספר חדש ומפעים

ליקוטי שמואל – חומש בראשית

לאחר שנים של עיון, איסוף, ליקוט ועריכה, יוצא לאור ספר ייחודי המאגד – סוף מעשה במחשבה תחילה את מיטב הקטעים, המאמרים, הסיפורים והמשלים שהופיעו בעלוני פרשת השבוע בשנים האחרונות. דברי חן ושכל טוב, שנבחרו בקפידה וערוכים בטוב טעם, כדי להחיות את הלב ולהאיר את השולחן

- מתוכן הפרקים: רעיונות מאירי עיניים לפרשיות השבוע • משלים מעוררי מחשבה • סיפורים נוגעים ללב • פנינים להעשרה ולהעברה בשולחן שבת

מתאים ללימוד אישי, למסירת דבר תורה ולשיחה משפחתית

ערוך ומוגש בעמל רב על ידי הרה"ג שמואל אייזיקוביץ שליט"א

כעת למכירה במחיר שווה לכל נפש – כרך ראשון על חומש בראשית
60 ש"ח

בלבד

להזמנה

<https://dash.bookpod.co.il/product/2231>

אומר הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זי"ע: מאז שהתחילו לאהוב את ה' בלב בלבד, ונימוקם עמם שהעיקר הוא הלב, "רחמנא לבא בעי", ואין צורך להראות את האהבה במעשים, במצוות מעשיות – וכיון ש"ה' צלך", ה' הוא כמו הצל שלך [כדברי הבעש"ט הק'], מה שאתה עושה גם הוא עושה, הרי גם הוא אוהב אותנו בסתר, ואינו מראה חיבתו במעשים.

אומר הרה"ק רבי נחמן מברסלב זי"ע: רק הדרך לגיהנום קשה כל כך, אני רואה בעלי עבירה מכלים ימים ללא מנוחה ולילות של נדודי שינה כדי להשיג את העבירה, ואחר כך מתחיל הסבל והעוני, שנמשכים לפעמים כל ימי חייהם. אולם הדרך לגן עדן קלה היא וקצרה ונעימה להולכים בה.

אחד מתלמידיו של הגאון רבי פסח אליהו פאלק סיפר כי בכל השנים בהם התארח בסעודת ראש השנה אצל רבו, היה רבי פסח אליהו מעורר את בני הבית בהזכרת מאורעות שונים וקשים שחוו במשך השנה האחרונה וכן היה מזכיר צדיקים שנפטרו בשנה זו. הוא עורר את בני הבית כי הכל נגזר בראש השנה בשנה שעברה" ... אילו היינו יודעים מה גוזרים עלינו באותה שעה היינו נוהגים אחרת בתפילתנו, ויפה שעה אחת קודם! כעת התפילה שלנו יכולה להכריע מה יעבור עלינו בשנה הקרובה". ("תוכו רצוף אהבה")

איתא מהרה"ק רבי פינחס מקוריץ זי"ע: שאם נתבונן נראה כי בכל קטע חדש מהסליחות מתחילים בפסוק או פסוקים מן התורה, ולפעמים גם מסיים בזה. וזה בא ללמדנו כי יחד עם התפילות והסליחות חייב להיות "תורה" שהתועלת תבוא עם עסק התורה,

אמר הג"ר לייב לאפיאן זצ"ל שאביו הגה"צ רבי אליהו לאפיאן זצ"ל היה אומר: יש 'קבלה' שנשים הנמצאות בבית בימים נוראים ומטפלות בילדים, הן אינן זקוקות לכל התפילות והאווירה הקיימת בבית הכנסת בכדי שתפילותיהן תעלנה מעלה, להן יש צינור ישיר עד כסא הכבוד,

ובכמה מילים שמתאפשר להן להתפלל הן מתקרבות לכסא הכבוד עם כל הציבור שעומד שעות ארוכות ומבקש מאת המלך היושב על כסא רם ונשא. ואמר הגר"ל שטיינמן זצ"ל, שאם המטפלת בילדיה ובקושי מצליחה לפתוח את המחזור בימי ראש השנה, אין לה מה לדאוג איזו שנה תבוא עליה, דאדרבה בזכות המצוה שמטפלת בילדיה - תזכה לשנה טובה! (צדיק כתמר יפרח)

אמר הרה"ק רבי נחום מטשרנוביל זי"ע: העולם אומרים שבאלול הדגים בים רועדים מגודל פחד יום הדין, אבל זה אינו אמת, כי לא רק הדגים רועדים כי הים ג"כ רועד מאימת הדין.

ביאר הרב בעל ה"תניא" זי"ע: שלשם 'ערבים' יש שלושה פירושים והם: לשון תערובת, לשון ערבות לצד שני, ולשון מתיקות, ואת שלושתם צריך כל יהודי לקיים, עליו לחוש כי יהודי אחר הוא בגדר מתיקות, עליו להיות מעורב עם האחרים, ולדעת שהוא ערב לכל יהודי אחר.

בימים אלו מבקשים 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי, לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו', שואל ה"עברא דדשא": דידוע הדקדוק דאחר שכבר ביקשו 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי', דהיינו ישיבה בתמידית דרך קבע, מה שייך לבקש 'ולבקר' בהיכלו? [ורוב המפרשים פי' ע"פ פשוטו ש'לבקר' אינו מלשון ביקור כלשוננו, רק לבדוק ולחפש], ומפרשים שהבקשה היא שיהיה תמיד בהתפעלות כמו מבקר, אך יש להבין דהלא טבע האנושי דרק בפעם הראשונה יש לו התפעלות, אבל דבר קבוע שנוהג בו כל ימי חייו מתיישן ואין לו התפעלות, ואיך באמת שייך להיות כמבקר בהיכל ה' אחר שהוא תושב בו כל ימי חייו? אלא התשובה לזה מבואר במה שהקדים לומר 'לחזות בנועם ה'', כשיושבים בהיכל ה' ומרגישים את העונג והנועם שיש בעבודת ה', אז יש התפעלות בכל יום מחדש כאילו זהו היום הראשון. וכדאיתא מצדיקים זי"ע שאמרו שאין שיעור לשמחה שצריך האדם לקבל בכל יום מברכת 'שלא עשני גוי' מעצם הדבר שאינו גוי, הרי יש לו בורא ומנהיג המשגיח על כל מעשיו, והוא בן א-ל חי, עבודת ה' עצמה צריכה למלא את לב האדם שמחה על שזכה לעבוד את ה' ולקיים מצוותיו, וגם מצוה שעושים אותה בכל יום או אפילו ג"פ ביום או יותר, צריך לשמוח בכל פעם מחדש ולהתענג בעשייתה.

במוצאי ראש השנה מבדילין בין בתפילה בברכת "אתה חונן". ובין על הכוס בהבדלה, אבל אין מברכים על בשמים, כיון שאין נשמה יתירה ביום טוב. ואין מברכים על הנר. כיון שמותר להעביר אש ביום טוב.

בסדר הסימנים של ליל ראש השנה אומרים אנו על אכילת הרימון: 'שירבו זכויותינו כרימון'. לכאורה, אם אנו רוצים שנזכה להרבות זכויות ומצוות, מדוע לצמצם אותן 'כרימון'? הרי כמות גרעיני הרימון מוגבלת, מדוע לא נאמר 'שירבו זכויותינו עד בלי די'? ביאר רבי דוד פוברסקי זצ"ל, כי התכונה המאפיינת את גרעיני הרימון היא שהם צמודים ומחוברים זה לזה, אין ביניהם

רווח. על כך מבקש היהודי: שכל ימות השנה שלנו יהיו מלאים במצוות, בלי הפסקה, בצפיפות. שהמצוות תמלאנה אותנו ונרגיש על ידן סיפוק והנאה, שנרגיש שהמצוות ממלאות את כל ישותנו.

בספרו "פני דוד" מבאר החיד"א בדרך רמז, עפי"מ דאיתא בחז"ל [קידושין לט:]: דלא נכתב בתורה שכר מצוות כי אם בב' מצוות, אחת חמורה שזה כבוד אב ואם, ואחת קלה שהיא שילוח הקן. ובשניהם נאמר אותו שכר 'למען ייטב לך והארכת ימים'. ונראה לפרש זאת בפסוק: 'הנסתרות לה' א-לקינו – ר"ל שהוא יודע שכר המצוות ומאתנו זה נסתר', והנגלות – ר"ל שיש בב' מצוות שבהם השכר נגלה, והן: 'לנו' – דהיינו מצות שילוח הקן, והשניה 'לבנינו' – דהיינו מצות כיבוד אב ואם, ואלו ב' מצוות אחת חמורה ואחת קלה, והטעם שנכתבו בהם השכר הוא 'לעשות את כל דברי התורה הזאת' – דהיינו מאחר ששכר המצוות נסתר ואפ"ה נתגלה ששכר מצוה קלה שווה לשכר מצוה חמורה, הרי שנקיים 'את כל דברי התורה הזאת' – שאין אנו יודעים מתן שכרן של מצוות.

בספר "נפלאות חדשות": נכתב "את אשר ישנו פה", "ואת אשר איננו פה" שניהם סופי תיבות "תורה" – כולם עמדו על הר סיני.

בספה"ק "מגן דוד" להרה"ק מטאלנא זי"ע כותב: כי הנה בשעת התפילה צריך כל אחד לכלול עצמו בכללות ישראל, להתפלל בשם כל ישראל, ובכלל זה צריך לכלול עצמו אפילו עם פושעי ישראל [עי' כריתות ו:], ועי"ז עולה התפילה למעלה. וזשאה"כ 'אתם נצבים היום', נצבים הוא לשון עמידה, ואין עמידה אלא תפילה [ברכות ו:], היינו כאשר תעמדו בתפילה, תעמדו 'כולכם', כלומר תכללו בתפילתכם את כל איש ישראל, אף העבריינים, ועי"ז תעלה תפילתכם למעלה.

בעל ה'ערוך לנר' ("מלוא העומר") מספר דבר שאינו ידוע כלל לרבים: השנים שבהן חל יום א' דר"ה בשבת, היו השנים הטובות ביותר לעם ישראל, שנים שבהן הכירו מלכי האומות בכוזו ובסגולתו של עם סגולה ולא הצרו לו במאומה. ומאידך, השנים שבהן חל יום א' דר"ה בשבת, היו השנים הקשות ביותר של עם ישראל, בשנים אלו אירעו חורבנות בתי המקדש והתרחשו צרות ופוגרומים נוראיים.

בעשרת ימי תשובה יש לומר במקום "האל הקדוש" "המלך הקדוש". ואם יש ספק אם טעה חוזר לראש (ילקו"י ימים נוראים עמ' תסט.)

בקדיש יתום שאומרים אחרי "מזמור שיר ליום השבת" אומרים כבר "לעילא ולעילא", אף שעדיין לא אמרו "ברכו" של ערבית, אפילו שלא שקעה חמה, מכל מקום קבלת שבת היא גם קבלת חג ראש השנה. (קיצור הלכות מועדים)

בשם הרה"ק השרף ממוגלניצא זי"ע: כל דבר טוב הוא במידה הנכונה והמתאימה, כי תפסת מרובה לא תפסת. צדיקים נסתרים זה דבר טוב, ולכן חלק לנו מספר מסוים, ל"ו צדיקים, בכל דור, וכל המוסיף גורע. כי אם נהיה כולנו צדיקים נסתרים, מניין ידעו בנינו והקהל ללמוד דרכי הצדקות? וזו כוונת הפסוק "הנסתרות" – כשנסתיר את צדקותינו – ל"ה" – רק לפניו יתברך יהיה זה גלוי וידוע – "והנגלות" כשנעשה את המצוות והמעשים טובים בגלוי ובפרהסיא – "לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת" – גם בנינו ובני בנינו ילמדו ללכת בדרך הטוב.

בשם הרבי מקאצק זי"ע: 'בפיך ובלבבך לעשותו' – אל תצא ידי חובך בדיבור ובמחשבה גרידא, אלא מה שבלבבך ובפיך – עשה, 'בפיך ובלבבך' – 'לעשותו'.

דרש האדמו"ר הגה"ק בעל **שפע חיים מצאנז** זי"ע באחת משיחות קדשו: 'אותו רשע ימש"ו רצה להקים במחנה ההשמדה באושוויץ 'מוזיאון', ששם יהיו תשמישי קדושה, ספרי תורה, ומנורות וכדומה, כדי שיוכלו לראות לדורות הבאים שפעם הייתה בעולם איזו אומה של יהודים, ואלו היו חפציהם ותשמישיהם... אולם בעוד שאותו רשע ימש"ו הלך לאבדון ונאבד זכרו מן העולם ולא נודע מקומו, עם ישראל חי וקיים!'

האדם הגדול ביותר זקוק למילה טובה, וגם אם הוא יקבל אותה מאיש קטן ביותר. בימים אלו, ימי הרחמים והרצון, זה יכול להיות רעיון טוב עבור קבלה טובה לקראת ראש השנה. זה לא עולה כסף, זה לא מדי קשה. זה מצריך רק קצת תשומת לב מחשבה. לחשוב על הזולת ולהעניק לו את המילה הטובה שתיתן לו הרגשה טובה ודלק להמשיך במשימות החיים